

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1To/8/2012
Identifikačné číslo spisu:	9012899002
Dátum vydania rozhodnutia:	10.12.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9012899002.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Pavla Polku na verejnom zasadnutí konanom 10. decembra 2014 prejedal odvolanie obžalovaných H. Z. a C. Y. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1 T 15/2004 z 20. apríla 2012 a takto

rozhodol:

I. Podľa § 258 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 **z r u š u j e s a** napadnutý rozsudok ohľadne obžalovaného C. Y. v bode 1/ rozsudku vo výroku o vine. **Z r u š u j e s a** zároveň celý výrok o treste napadnutého rozsudku ohľadne obžalovaného C. Y..

Podľa § 259 ods. 3 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005, pri nezmenenom výroku o vine obžalovaného C. Y. pod bodom 2/ napadnutého rozsudku, sa obžalovaný C. Y., nar. X. G. XXXX, bytom H., C. č. XX, **o d s u d z u j e :**

Podľa § 187 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky nepodmienečne.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do I. nápravnovychovnej skupiny.

II. Podľa § 226 písm. c/ Tr. por. obžalovaný C. Y. **s a o s l o b o d z u j e** spod obžaloby Krajského prokurátora v Bratislave č. 1 Kv 10/03 zo dňa 26. novembra 2004 pre skutok v bode 1/ obžaloby právne kvalifikovaný ako trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekursora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 na tom skutkovom základe, že obžalovaní H. Z., C. Y., I. Q., M. D., spolu s t. č. už nebohým J. B. a osobou B. V., ktorá bola vylúčená zo spoločného konania

v presne nezistenom čase, minimálne v priebehu marec, apríl, máj 2003 až do 02. júna 2003, potom ako obžalovaný H. Z. z presne nezisteného zdroja zadovážil väčšie množstvo omamnej látky, heroínu, tento spoločne s už nebohým J. B., obžalovaným C. Y. a na základe jeho pokynu aj obžalovaný I. Q., uskladňovali na rôznych miestach v Bratislave, na Jesennej ulici č. 4, ktorý mal prenajatý obžalovaný H. Z., tiež v byte na U. ulici č. XX, patriacom matke nebohého J. B., tiež v byte obžalovaného I. Q. na Y. ulici č. XX v H. Následne po ukrytí, tento t. č. už nebohý J. B. a obžalovaný I. Q. miešali na požadované koncentrácie, balili podľa objednanej gramáže a podľa pokynov obžalovaného H. Z., alebo objednávok obžalovaných a osoby, ktorá je vylúčená na samostatné konanie alebo obžalovaného M. D., rozvážali podľa dohovoru na rôzne miesta Bratislavy, preberali za ne peniaze, ktoré odovzdávali

obžalovanému H. Z. alebo C. Y., ktorý peniaze pre obžalovaného H. Z. sústreďoval. Po tomto osoba B. V., ktorá je vylúčená na samostatné konanie, v okolí Trenčína a obžalovaný M. D. predávali heroín zabalený do papierových skladačiek podľa telefonických objednávok jednotlivým narkomanom.

a/ takisto aj dňa 02. júna 2003 pri domovej prehliadke v byte matky osoby, t. č. už nebohého J.B., U. K. v H., na U. ulici č. XX, bol osobou t. č. už nebohého J. B. vydaný igelitový sáčok, ktorý prevzal od obžalovaného H. Z. s nápisom Carefour, v ktorom sa nachádzala taška s označením Avanti, s obsahom 7 vrecúšok s bledohnedým práškom a 46 kusov papierových skladačiek so svetlohnedým práškom, ktorý bol identifikovaný ako heroín v celkovom množstve 2 563 gramu s koncentráciou účinnej látky od 1,3 až 5 %, z ktorého množstva je možné pripraviť 7 960 dávok v celkovej hodnote 2.388.000,- Sk (t. j. 79 267,078 Eur).

b/ obžalovaný I. Q. v súvislosti s predchádzajúcim popísaným konaním dňa 02. júna 2003 v priestoroch svojej izby v byte W. Q. ukryl mikroténové vrecúško s obsahom 26,44 gramu svetlohnedého prášku, ktorý bol identifikovaný ako heroín s prímесou kofeínu a paracetamolu s priemernou koncentráciou účinnej látky $2,8 \pm 0,4$ %, z ktorého množstva je možné pripraviť 60 dávok v hodnote približne 1.586,- Sk (t. j. 52,64 Eur).

Pričom aj v bytoch ďalších obžalovaných, H. Z. v prenajatom byte R. S. na Jesennej ulici 4, M. D. na H. ulici č. XX v H., boli nájdené stopy heroínu, ktoré sa nachádzali na rôznych predmetoch a zariadení bytu,

c/ v byte užívanom obžalovaným H. Z. na Jesennej ulici č. 4 v Bratislave, na záclone v byte, sekretári, na kuchynskej linke, na chladničke, na kľučke od okna, ako aj na predmetoch, nožničkách, priveskoch na kľúče, peňaženke, ako aj na oboch rukách obžalovaného H. Z.,

d/ v byte obžalovaného C. Y. na C. ulici č. XX v H. na zaistených bankovkách českých a slovenských korún, ako aj na pravej ruke obžalovaného C. Y.,

e/ v byte obžalovaného M. D. v H. na H. ulici č. XX na digitálnej váhe zn. Pocket - tech, na zaistených slovenských bankovkách aj bankovkách Euro,

a to aj napriek tomu, že heroín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach zaradený do I. skupiny omamných látok,

pretože nebolo preukázané, že ho spáchal obžalovaný.

III. Podľa § 256 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 odvolanie obžalovaného H. Z. s a z a m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1 T 15/2004 z 20. apríla 2012 boli obžalovaní H. Z., C. Y., I. Q., M. D. uznaní za vinných, že

v bode 1/:

obžalovaní H. Z., C. Y., I. Q., M. D., spolu s t. č. už nebohým J. B. a osobou B. V., ktorá bola vylúčená zo spoločného konania

v presne nezistenom čase, minimálne v priebehu marec, apríl, máj 2003 až do 02. júna 2003, potom ako obžalovaný H. Z. z presne nezisteného zdroja zadovážil väčšie množstvo omamnej látky, heroínu, tento spoločne s už nebohým J. B., obžalovaným C. Y. a na základe jeho pokynu aj obžalovaný I. Q., uskladňovali na rôznych miestach v Bratislave, na Jesennej ulici č. 4, ktorý mal prenajatý obžalovaný H. Z., tiež v byte na U. ulici č. XX, patriacom matke nebohého J. B., tiež v byte obžalovaného I. Q. na Y. ulici č. XX v H.. Následne po ukrytí, tento t. č. už nebohý J. B. a obžalovaný I. Q. miešali na požadované koncentrácie, balili podľa objednanej gramáže a podľa pokynov obžalovaného H. Z., alebo objednávok obžalovaných a osoby, ktorá je vylúčená na samostatné konanie alebo obžalovaného M. D., rozvážali podľa dohovoru na rôzne miesta Bratislavy, preberali za ne peniaze, ktoré odovzdávali obžalovanému H. Z. alebo C. Y., ktorý peniaze pre obžalovaného H. Z. sústreďoval. Po tomto osoba B.

V., ktorá je vylúčená na samostatné konanie, v okolí Trenčína a obžalovaný M. D. predávali heroín zabalený do papierových skladačiek podľa telefonických objednávok jednotlivým narkomanom.

a/ takisto aj dňa 02. júna 2003 pri domovej prehliadke v byte matky osoby, t. č. už nebohého J.B., U. K. v H., na U. ulici č. XX, bol osobou t. č. už nebohého J. B. vydaný igelitový sáčok, ktorý prevzal od obžalovaného H. Z. s nápisom Carefour, v ktorom sa nachádzala taška s označením Avanti, s obsahom 7 vrecúšok s bledohnedým práškom a 46 kusov papierových skladačiek so svetlohnedým práškom, ktorý bol identifikovaný ako heroín v celkovom množstve 2 563 gramu s koncentráciou účinnej látky od 1,3 až 5 %, z ktorého množstva je možné pripraviť 7 960 dávok v celkovej hodnote 2.388.000,- Sk (t. j. 79 267,078 Eur).

b/ obžalovaný I. Q. v súvislosti s predchádzajúcim popísaným konaním dňa 02. júna 2003 v priestoroch svojej izby v byte W. Q. ukryl mikroténové vrecúško s obsahom 26,44 gramu svetlohnedého prášku, ktorý bol identifikovaný ako heroín s prímiesou kofeínu a paracetamolu s priemernou koncentráciou účinnej látky $2,8 \pm 0,4$ %, z ktorého množstva je možné pripraviť 60 dávok v hodnote približne 1.586,- Sk (t. j. 52,64 Eur).

Pričom aj v bytoch ďalších obžalovaných, H. Z. v prenajatom byte R. S. na Jesennej ulici 4, M. D. na H. ulici č. XX v H., boli nájdené stopy heroínu, ktoré sa nachádzali na rôznych predmetoch a zariadení bytu,

c/ v byte užívanom obžalovaným H. Z. na Jesennej ulici č. 4 v Bratislave, na záclone v byte, sekretári, na kuchynskej linke, na chladničke, na kľučke od okna, ako aj na predmetoch, nožničkách, priveskoch na kľúče, peňaženke, ako aj na oboch rukách obžalovaného H. Z.,

d/ v byte obžalovaného C. Y. na C. ulici č. XX v H. na zaistených bankovkách českých a slovenských korún, ako aj na pravej ruke obžalovaného C. Y.,

e/ v byte obžalovaného M. D. v H. na H. ulici č. XX na digitálnej váhe zn. Pocket - tech, na zaistených slovenských bankovkách aj bankovkách Euro,

a to aj napriek tomu, že heroín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach zaradený do I. skupiny omamných látok,

v bode 2/

obžalovaný C. Y.

od presne nežisteneho času až do 02. 06. 2003 vo svojej izbe, ako aj na balkóne bytu Y. Y. na C. ulici č. XX v H., ukrýval tri plastové vrecká s obsahom spolu 0,35 gramu konope s koncentráciou účinnej látky tetrahydrokanabiolu 18,8 % (0,14 gramu), 7,1 % (0,13 gramu) a 9,4 % (0,08 gramu), z ktorého množstva je možné pripraviť tri jednotlivé dávky. Takisto pestoval vo dvoch črepníkoch umiestnených na balkóne bytu rastlinu konope vysokej 60 centimetrov, z ktorej je možné pripraviť 10 dávok konope.

Podľa zákona č. 139/1993 Z.z. je cannabis - konope zaradené do 1. skupiny omamných látok teda

v bode 1/ obžaloby:

obžalovaní H. Z., C. Y., I. Q., M. D. neoprávnene omamnú látku zadovážili, predali a prechovávali po akúkoľvek dobu, spáchali taký čin v značnom rozsahu, spáchali taký čin ako členovia organizovanej skupiny,

v bode 2/ obžaloby:

obžalovaný C. Y. neoprávnene omamnú látku zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu,

čím spáchali

v bode 1/ obžaloby:

obžalovaní H. Z., C. Y., I. Q., M. D. trestný čin nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. účinného do 31. 12. 2005,

v bode 2/ obžaloby:

obžalovaný C. Y. trestný čin nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b/, písm. d/Tr. zák. účinného do 31.12.2005.

Za to sa

o d s u d z u j ú

Obžalovaný H. Z.

Podľa § 187 ods. 4 Tr. zák. účinného do 31. 12. 2005 s použitím § 40 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 k trestu odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 39 a ods. 2 písm. a/, ods. 3 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do I. (prvej) nápravnovúchovnej skupiny.

Podľa § 55 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. účinného do 31. 12. 2005 sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci a to finančnej čiastky vedenej pod položkou D/157/2007 vo výške 33,86,-Eur.

Podľa § 55 ods. 6 Tr. por. účinného do 31.12.2005 vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Obžalovaný C. Y.

Podľa § 187 ods. 4 Tr. zák. účinného do 31. 12. 2005 s použitím § 40 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. 12. 2005 a § 35 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. 12. 2005 k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 4 /štyri/ roky.

Podľa § 39 a ods. 2 písm. a/, ods. 3 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do I. (prvej) nápravnovúchovnej skupiny.

Podľa § 55 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. účinného do 31.12.2005 sa mu ukladá aj trest prepadnutia veci a to motorového vozidla značky Opel Vectra, EVČ: H. XXX H.

Podľa § 55 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. účinného do 31. 12. 2005 sa obžalovanému ukladá aj trest prepadnutia veci a to finančnej čiastky vedenej pod položkou č. D/1511/2007 vo výške 411,28,-Eur, pod položkou č. D/158/2007 vo výške 355,84 Eur, pod položkou č. D/159/2007 vo výške 578,49 Eur.

Podľa § 55 ods. 6 Tr. por. účinného do 31. 12.2005 vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Obžalovaný I. Q.

Podľa § 187 ods. 4 Tr. zák. účinného do 31. 12. 2005 s použitím § 40 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 k trestu odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 39 a ods. 2 písm. a/, ods. 3 Tr. zák. účinného do 31. 12. 2005 sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do I. (prvej) nápravnovúchovnej skupiny.

Obžalovaný M. D.

Podľa § 187 ods. 4 Tr. zák. účinného do 31. 12. 2005 s použitím § 40 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 k trestu odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 39 a ods. 2 písm. a/, ods. 3 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do I. (prvej) nápravnovýchovej skupiny.

Podľa § 55 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. účinného do 31. 12. 2005 sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci a to finančnej čiastky vedenej pod položkou D/156/2007 vo výške 1776,54,-Eur a pod položkou č. D/1510/2007 vo výške 749,28 Euro.

Podľa § 55 ods. 6 Tr. por. účinného do 31.12.2005 vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 20. apríla 2012 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku prítomný prokurátor a obžalovaní H. Z., C. Y., I. Q. a M. D. sa k možnosti podať opravný prostriedok do zápisnice o hlavnom pojednávaní nevyjadrili.

Obžalovaný H. Z. podal odvolanie proti rozsudku písomným podaním prostredníctvom svojho obhajcu z 2. júla 2012, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa dňa 6. júla 2012. Odvolanie proti výroku o vine, aj treste odôvodnil nasledovne:

„Napadnutý rozsudok vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu a trpí vážnymi vadami, ktoré spočívajú najmä v nejasnosti a neúplnosti skutkových zistení. Súd pri svojom rozhodovaní nezobral do úvahy všetky okolnosti významné pre rozhodnutie a existujú dôvodné pochybnosti o správnosti skutkových zistení. Súd navyše oprel napadnutý rozsudok o nezákonné dôkazy, na ktoré pri rozhodovaní o vine a treste nemal prihliadať.

Podľa § 89 ods. 2 Tr. poriadku, za dôkaz môže poslúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo bolo získané zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov.

Podľa § 125 Tr. poriadku (141/1961 Zb.), ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne vyloží, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak boli do rozsudku pojaté ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Podľa § 85 ods. 1 Tr. poriadku, orgán vykonávajúci domovú prehliadku alebo prehliadku iných priestorov alebo pozemku je povinný umožniť osobe, u ktorej sa taký úkon vykonáva, alebo niektorému dospelému členovi jej domácnosti alebo v prípade prehliadky iných priestorov alebo pozemku aj jej zamestnancovi účasť pri prehliadke. O práve účasti pri prehliadke je povinný tieto osoby poučiť.

Podľa § 85 ods. 2 Tr. poriadku, k výkonu domovej a osobnej prehliadky treba pribrať osobu, ktorá nie je na veci zúčastnená. Orgán vykonávajúci prehliadku preukáže svoje oprávnenie.

Podľa § 85 ods. 3 Tr. poriadku, v zápisnici o prehliadke treba tiež uviesť, či boli dodržané ustanovenia o predchádzajúcej výzve, prípadne označiť dôvody, prečo neboli dodržané. Ak pri prehliadke došlo k vydaniu alebo odňatiu vecí, treba pojať do zápisnice aj údaje uvedené v § 79 ods. 5.

Podľa § 85 ods.4 Tr. poriadku, osobe, u ktorej bola prehliadka vykonaná, vydá orgán, ktorý taký úkon vykonal, hneď, a ak to nie je možné, najneskôr do 24 hodín potom, písomné potvrdenie o výsledku úkonu, ako aj o prevzatí vecí, ktoré boli pritom vydané alebo odňaté, alebo odpis zápisnice.

Podľa § 88 ods. 2 Tr. poriadku, príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačných činností vydáva písomne pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní sudca na návrh prokurátora, v konaní pred súdom aj bez takého návrhu sudca alebo predsedu senátu. Ak ide o vec, ktorá neznesie odklad, a písomný príkaz sudcu nie je možné získať vopred, môže pred začatím trestného stíhania vydať príkaz prokurátor, ak odpočúvanie a záznam telekomunikačných činností nie je spojený so vstupom do bytu iného; takýto príkaz musí najneskôr do 24 hodín od jeho vydania potvrdiť sudca, inak stráca platnosť, a takto získané informácie nie je možné na účely trestného konania použiť a musia sa predpísaným spôsobom bezodkladne zničiť.

Podľa § 88 ods. 3 Tr. poriadku, príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačných činností sa musí vydať písomne a odôvodniť, a to osobitne na každú účastnícku stanicu. Súčasne v ňom musí byť určená osoba, ktorej sa odpočúvanie a záznam telekomunikačných činností týka, a doba, po ktorú sa bude odpočúvanie a záznam telekomunikačných činností vykonávať. Doba odpočúvania a záznamu nesmie trvať dlhšie ako šesť mesiacov. Túto dobu môže predseda senátu a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca predĺžiť vždy na dobu ďalších šesť mesiacov. S príkazom sa nakladá ako s utajovanou skutočnosťou. Odpočúvanie a záznam telekomunikačných činností robia príslušné orgány Policajného zboru.

Podľa § 88 ods. 5 Tr. poriadku, ak sa má záznam telekomunikačných činností použiť ako dôkaz, treba k nemu pripojiť písomný záznam, ktorý vyhotoví orgán Policajného zboru vykonávajúci odpočúvanie s uvedením údajov o mieste, čase a zákonnosti vykonania odpočúvania. Do spisu sa zakladá doslovný prepis záznamu telekomunikačných činností, ktorý sa neutajuje, podpísaný orgánom, ktorý ho vyhotovil. Záznam telekomunikačných činností sa môže použiť ako dôkaz až po ukončení odpočúvania telekomunikačných činností.

Podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. : I.ÚS 274/05 zo 14.06.2006, preskúmateľnosť dôvodnosti vydania súhlasu na použitie informačno-technických prostriedkov podľa § 4 zákona č. 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o ochrane pred odpočúvaním) v znení neskorších predpisov či príkazu na odpočúvanie a záznam telekomunikačných činností podľa § 88 Trestného poriadku účinného do 31. decembra 2005 si vyžaduje relevantnú konkrétnu vysvetľujúcu argumentáciu, akými skutočnosťami boli naplnené zákonom stanovené podmienky pre tento zásah do práva na súkromie. Bez takéhoto odôvodnenia opierajúceho sa o konkrétne skutočnosti je súhlas či príkaz spravidla nepreskúmateľný.

Podľa názoru ústavného súdu nemôžu byť nijaké pochybnosti o tom, že príkaz a súhlas musia byť odôvodnené v každom prípade, či už boli vydané na základe Trestného poriadku alebo na základe zákona o ochrane pred odpočúvaním. Je to tak preto, že hoci ide o závažný zásah do základného práva, dotknuté osoby nemajú možnosť podať opravný prostriedok a o vydaní súhlasu či príkazu sa dozvedia spravidla až dodatočne, keď už zásah do práva na súkromie bol realizovaný. Majú preto možnosť žiadať o preskúmanie opodstatnenosti súhlasu či príkazu až dodatočne. Preskúmateľnosť dôvodnosti vydania súhlasu či príkazu si vyžaduje relevantnú konkrétnu vysvetľujúcu argumentáciu, akými skutočnosťami boli naplnené zákonom stanovené podmienky pre tento zásah do práva na súkromie. Bez takéhoto odôvodnenia opierajúceho sa o konkrétne skutočnosti je súhlas či príkaz spravidla nepreskúmateľný. Na prvý pohľad by sa mohlo zdať, že vzhľadom na utajený charakter odpočúvania by bolo neúnosné a kontraproduktívne uviesť v odôvodnení konkrétne skutočnosti odôvodňujúce vydanie súhlasu či príkazu, lebo tieto by mohli ich účel zmať. V skutočnosti však opak je pravdou. Práve vzhľadom na utajený charakter odpočúvania nič nebráni tomu, aby dôvody, ktoré viedli súd k vydaniu súhlasu či príkazu, boli konkrétne uvedené. Pri dodržaní režimu utajenia sa dotknuté osoby môžu o vydaní súhlasu či príkazu a o dôvodoch, ktoré k tomu viedli, dozvedieť len dodatočne, teda iba po realizácii potrebných odposluchov.

Krajský súd sa dôsledne neriadil týmito ustanoveniami, konal v rozpore s platnou právnou úpravou a judikatúrou, následkom čoho je nezákonnosť a nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku.

Arbitrárnosť a nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku:

Z napadnutého rozsudku nie je vôbec zrejmé, o aké dôkazy oprel konajúci súd svoje rozhodnutie a svoje skutkové zistenia. Taktiež nie je zrejmé, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Z odôvodnenia nie je vôbec zistiteľné ako sa súd vyrovnal s obhajobou, nakoľko argumenty a tvrdenia obhajoby súd v napadnutom rozsudku vôbec neuvádzal. Tieto konajúci súd úplne odignoroval a nevenoval im vôbec žiadnu pozornosť.

Takto koncipované rozhodnutie je prakticky nepreskúmateľné. Obhajoba v podstate nemá priestor na to, aby sa mohla vyporiadať s napadnutým rozsudkom, nakoľko súd v odôvodnení napadnutého rozsudku na strane 19 len stručne uviedol, že "súd dospel k záveru, že bolo bezpochybné preukázané", že došlo k spáchaniu skutku tak, ako je uvedený v obžalobnom návrhu.

Ďalšie bližšie spresnenie o tom, ktoré konkrétne dôkazy mali súd presvedčiť o mojej vine, resp. prečo, v napadnutom rozsudku absentujú.

Ďalšou zmätočnosťou v napadnutom rozsudku je uvádzanie ako dôkazu zápisnica z vykonania domovej prehliadky v byte obv. N. H. na C. ulici XX v H.. Zo spisového materiálu je zrejmé, že N. H. žil v byte svojej matky U. K. na U. ulici a nie na C. ulici.

Z týchto vyššie uvedených dôvodov považujem napadnuté rozhodnutie za nepreskúmateľné a arbitrárne.

Nezákonnosť napadnutého rozsudku, nezákonnosť dôkazov:

Napadnutý rozsudok vychádza z dôkazov, ktoré boli vykonané nezákonným spôsobom, a preto ako také nemôžu byť, pre svoju nezákonnosť, podkladom pre zákonné rozhodnutie o vine a treste v rámci trestného konania.

V súvislosti s vykonanými dôkazmi, obhajoba počas celého konania spochybňovala viacero dôkazov, najmä domovú prehliadku vykonanú v byte nebohého N. H., záznamy ITP, čítané výpovede jednotlivých svedkov, pričom uvádzala zásadné argumenty, ktoré absolútne spochybňovali zákonnosť týchto dôkazov.

Výpoveď nebohého N. H. je v zmysle napadnutého rozsudku jedným z kľúčových dôkazov, o ktoré súd oprel svoje rozhodnutie. Jedná sa o nezákonný dôkaz.

Na strane osem (8) rozsudku sa uvádza, že "Z jeho prvej prečítanej výpovede z prípravného konania (č.l. 416 - 421 zo dňa 03.06.2003) vyplýva".

Obhajoba už v rámci prebiehajúceho súdneho konania namietala tento dôkaz a čítanie tejto výpovede na hlavnom pojednávaní. Zo zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 8. júna 2009 (č. l. 774) je zrejmé, že súd uznesením vypustil z dokazovania čítanie zápisnice z výsluchu obvineného N. H. zo dňa 3. júna 2003 na č. l. 416 - 421, ako aj zo dňa 16. júna 2003 od č. l. 422 - 424. Ďalším následným uznesením na tom istom hlavnom pojednávaní súd rozhodol, že bude čítať iba zápisnice z prípravného konania zo dňa 17. marca 2003 (č.l. 434 - 436) a aj zo dňa 13. októbra 2004 od č.l. 439 - 441.

Je teda celkom zjavné, že súd napriek tomu, že vydal ohľadom tohto dôkazu uznesenie, že ho vykonávať nebude, a teda ho ani nevykonával, a preto nemôže byť ako dôkaz použitý, odvoláva sa naň v napadnutom rozsudku ako na zákonný dôkaz. Takýto postup je v rozpore s ustanoveniami trestného poriadku ako aj s postupom samotného súdu.

Zápisnice z výpovede N. H. zo dňa 3. júna 2003 na č. l. 416 - 421, ako aj zo dňa 16. júna 2003 od č. l. 422 - 424 nie sú zákonnými dôkazmi a nemôžu byť podkladom pre rozhodnutie o vine a treste.

Takýmito dôkazmi sú však výpoveď N. H. z prípravného konania zo dňa 13. októbra 2004 a taktiež jeho výpoveď z hlavného pojednávania zo dňa 5.- 6. októbra 2005, v ktorých uviedol, že moja osoba nemá s drogami, ktoré sa našli uňho v byte nič spoločné. N. H. vypovedal, že konal pod tlakom jedného z "kukláčov", ktorí uňho vykonávali domovú prehliadku, a ktorý mu mal ukázať svoju fotku a mal ho inštruovať, aby vypovedal proti mojej osobe, a to všetko pod vyhrážkou nebezpečenstva trestného stíhania jeho blízkej rodiny.

Z napadnutého rozsudku nie je vôbec zrejmé, ako sa súd vypořiadal s výpoveďou nebohého N. H. zo dňa 5. - 6. októbra 2005, najmä s vyššie uvedenými skutočnosťami o nátlaku zásahovej jednotky, ako i o tom, že ja som s drogami, ktoré sa u neho našli pri domovej prehliadke, nemal nič spoločné.

Ďalším nezákonným dôkazom, o ktorý súd oprel svoje rozhodnutie, je zápisnica o vykonaní domovej prehliadky, ktorá bola vykonaná dňa 2. júna 2003 v byte N. H. na C. ulici XX (má sa jednať o U. ulicu) v H., ako aj zápisnice o vydaní veci č. l. 182 - 187.

Z výpovede N. H. z 13. októbra 2004 a 5.- 6. októbra 2005, ako aj výpovede U. K. na hlavnom pojednávaní zo dňa 8. júna 2009 je viac ako zjavné, že pri domovej prehliadke vykonanej dňa 2. júna 2003 v priestoroch bytu č. 31 na U. ulici XX v H. boli zásadným spôsobom porušené zákonné ustanovenia o vykonávaní domovej prehliadky.

Obaja, N. H. ako aj U. K., ktorá sa počas celého času nachádzala v byte č. 31 na U. ulici XX v H., kde sa domová prehliadka vykonávala, uvádzali skutočnosti, ktoré nepochybne nasvedčujú tomu, že predmetná domová prehliadka bola vykonaná nezákonným spôsobom.

Jedná sa najmä o tú skutočnosť, že pri domovej prehliadke nebolo umožnené U. K. ako osobe, u ktorej sa taký úkon vykonával, byť účastná pri prehliadke. Z jej výpovede je zrejmé, že zásahová jednotka vtrhla do jej bytu v čase, kedy sa v ňom nachádzala len ona a jej dcéra. Hneď po vniknutí do bytu jej boli vykľbené ruky, bola spútaná. Jej dcéru "kukláči" bezdôvodne zmlátili a vytiahli ju z izby a následne ju odviekli preč. Podľa jej vyjadrenia na hlavnom pojednávaní, policajti prehľadávali byt bez jej prítomnosti v jednotlivých miestnostiach a následne už len prišli s tým, že v detskej izbe našli drogy. Výslovene uviedla, že pred ňou tie drogy nenašli. Navyše vypovedala, že policajti sa so synom (N. H.) zatvárali do spálne, kde s ním boli sami a kde ho zrejme bili. Napokon uviedla, že priamo pred ňou policajti vyvíjali na jej syna psychický nátlak v tom zmysle, že ak sa neprizná, zoberú do väzby aj ju ako matku.

Z týchto skutočností je zrejmé, že konajúci policajti, resp. "kukláči", výrazne presiahli pri domovej prehliadke svoje oprávnenia a konali nezákonne, keď na U. K., jej dcéru ako i jej syna, nebohého N. H., použili neprimerané fyzické násilie a psychický nátlak. Navyše je celkom zjavné, že došlo k závažnému porušeniu zákonných ustanovení o vykonávaní domovej prehliadky, keď nebolo umožnené osobe, u ktorej sa prehliadka vykonávala, byť pri tejto prehliadke prítomná. Je tiež zjavné, že zápisnica o dobrovoľnom vydaní veci bola spísaná dodatočne potom, ako mali byť drogy "údajne" nájdené v detskej izbe predmetného bytu, preto tieto ani nemohli byť dobrovoľne vydané a samotná zápisnica o dobrovoľnom vydaní veci je nezákonným procesným úkonom.

Zjavná nezákonnosť vykonanej domovej prehliadky, preukázaná svedeckou výpoveďou osoby, ktorá jej bola osobne účastná (U. K., čiastočne N. H.) má za následok, že drogový materiál, ktorý mal byť údajne pri tejto nezákonnej domovej prehliadke zaistený, je rovnako sám o sebe nezákonným dôkazom, preto ani predmetná zápisnica o vykonaní domovej prehliadky, ani zápisnice o dobrovoľnom vydaní veci a napokon ani samotný drogový materiál "nájdenný" pri tejto domovej prehliadke nemôžu byť použité ako dôkaz pri rozhodovaní o mojej vine a treste.

Ďalším dôkazom, ktorý je postihnutý nezákonnosťou, a ktorý Krajský súd v Bratislave uvádza ako

dôkaz, ktorým malo byť nepochybne preukázané spáchanie žalovaného skutku sú záznamy ITP, v rozsudku uvádzané na str. 17 a nasl.

Obhajoba už v prebiehajúcom konaní poukazovala hneď na niekoľko dôvodov nezákonnosti tohto dôkazného prostriedku. Súd sa však s touto argumentáciou obhajoby vôbec nezaoberal.

Záznamy ITP a odposluchy telefónnych hovorov obvinených boli vykonané na základe príkazov 6 Ntt-D-1430/02, Ntt D 441/2003 a Ntt 487/2003, ktoré sú vedené ako utajované skutočnosti.

Ani jeden z týchto príkazov na vykonanie záznamu ITP a odposluchov nespĺňa zákonom stanovené podmienky pre vydanie takeého príkazu, a to z dôvodu absencie akéhokoľvek odôvodnenia. Obhajoba túto skutočnosť namietala na hlavnom pojednávaní dňa 20. apríla 2012, pričom konajúcemu súdu poukázala aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 274/05 zo dňa 14. júna 2006. Konajúci súd napriek zjavnej nezákonnosti predmetných príkazov na vykonanie ITP a odposluchov, záznamy z ITP na hlavnom pojednávaní oboznámil a považoval ich za dôkaz vykonaný zákonným spôsobom.

Obhajoba rovnako namietala, že predmetné záznamy ITP nespĺňajú aj ďalšiu podmienku stanovenú zákonom § 88 ods. 5 Tr. poriadku, a to že nie sú podpísané orgánom, ktorý ich vyhotovil. Ani tento závažný nedostatok súd nezobral do úvahy pri posudzovaní zákonnosti tohto dôkazu.

Napriek absencii odôvodnenia na príkazoch na vykonanie ITP a absencii podpisov orgánu, ktorý ITP záznamy vyhotovil, súd ITP záznamy vyhodnotil ako zákonné dôkazy a oprel o ne svoje rozhodnutie o mojej vine a treste.

Mám za to, že všetky vyššie uvedené skutočnosti preukazujú, že súd oprel napadnutý rozsudok o nezákonné dôkazy. Je zjavné, že súd nemal tieto dôkazy v danom prípade pri rozhodovaní o vine a treste vôbec brať do úvahy a prihliadať na ne. Súdom zistený skutkový stav je celkom zjavne skreslený viacerými nezákonnými dôkazmi, a preto nemôže byť takto (ne)zistený skutkový stav riadnym podkladom pre zákonné rozhodnutie.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolaciemu súdu navrhujem, aby napadnutý rozsudok v plnom rozsahu zrušil a následne vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju tento v potrebnom rozsahu opätovne prejednal a rozhodol.“

Obžalovaný C. Y. prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním zo dňa 6. septembra 2012, ktoré bolo súdu prvého stupňa doručené v rovnaký deň podal odvolanie. Ďalším písomným podaním už adresovaným odvolaciemu súdu, ktoré bolo doručené odvolaciemu súdu dňa 4. decembra 2013 odôvodnil odvolanie, pričom v dôvodoch svojho odvolania uviedol nasledovné skutočnosti:

„V bode 1/: - prehlasujem, že som nebol členom žiadnej organizovanej skupiny tak, ako to tvrdí obžaloba v bode I.

Živil som sa ako taxikár a tak som sa spoznal s obžalovaným H. Z., ktorého som pravidelne vozil podľa jeho požiadaviek. V rámci toho, že som sa väčšinou pohyboval v II. obvode, stretal som sa aj s inými známymi z okolia, medzi nimi boli aj obžalovaní N. H. a I. Q.. Ďalšieho obvineného M. D. som až do súdneho procesu nepoznal. Nikdy som sa nestaral kto sa ako živí, snažil som sa len zarobiť na slušný život. Podľa vyšetrovacieho spisu žiadny zo spoluobvinených ani nepotvrdil, že by som mal s nájdeným nelegálnym materiálom a nejakou nezákonnou činnosťou čokoľvek spoločné. To isté dokazujú aj výpovede svedkov, v ktorých ma väčšina svedkov ani nepozná a tých pár ostatných ma nespájala so žiadnou trestnou činnosťou. Podľa obžaloby nás usvedčujú telefónne rozhovory, ktoré sú vytrhnuté z kontextu a až do uzatvorenia vyšetrovacieho spisu boli utajené a možnosť vyjadriť som sa tak k nim mal až s niekoľkomesačným odstupom. Vzhľadom na mesiace strávené v priestoroch väzby by to už ani

nebolo asi moc žiaduce zo strany vyšetrovacích orgánov.

Stopy po omamných látkach nájdených na mojom mot. vozidle Opel Vectra a bankovkách nájdených u mňa doma môžem vysvetliť svojim životom. Pri práci taxikára som určite prišiel do kontaktu s rôznym typom ľudí, ktorých "stopové prvky" omamných látok sa počas jazdy a hlavne pri platení mohli veľmi ľahko preniesť na moje ruky cez bankovky a tiež do interiéru vozidla. Bankovky nájdené u mňa boli malej hodnoty, boli to úspory, keď mi niekto zaplatil inou menou. Takže keď som tie "kontaminované" bankovky od zákazníka prijal, mohlo prísť aj ku kontaminácii interiéru auta a mojím rukám. Verím, že každá pokladnička v hypermarkete má na konci smeny stopy po rôznych látkach a pri tom iba sedela za pokladňou.

V bode 2/: - Nájdené minimálne množstvo nelegálnej rastliny konope priznávam. Jednalo sa o zrejme niekde zapadnuté vrecká, ktoré obsahovali minimálne množstvo (0,14g, 0,13g, 0,08g), ktorých pôvod už vzhľadom na odstup času neviem zdôvodniť. Ale podľa toho množstva sa nedá uvažovať nad nejakou výnosnou nelegálnou činnosťou. Malú rastlinku v črepníku s odstupom času považujem za mladíčku nerozvážnosť, keď som nájdené semienko bez priameho úmyslu pichol do zeme, avšak preberám za tento čin zodpovednosť.

Preto navrhujem, aby Najvyšší súd opätovne posúdil výšku trestu a rozhodol, že 30 mesiacov, ktoré strávil obvinený C. Y. vo väzbe je ako trest dostačujúci.

Taktiež navrhujem, aby Najvyšší súd zrušil rozhodnutie o prepadnutí mot. vozidla Opel Vectra a finančnej hotovosti a veci vydal obvinenému.

K veci chcem ešte uviesť nasledovné:

Po 30 mesiacoch strávených vo väzbe sa môj osobný aj profesný život úplne rozpadol a musel som svoj život začať odznova od nuly a so škvrnou na minulosti, aj keď z pohľadu zákona som bol stále nevinný. Postupne som prešiel rôznymi profesiami až som si našiel stabilné zamestnanie, v ktorom pôsobím už viac ako tri roky. Počas toho obdobia som spoznal ženu, s ktorou sme sa po čase zosobášili. Plánujeme spolu plnohodnotnú rodinu a preto sme si s pomocou hypotekárneho úveru zaobstarali bývanie a momentálne sa pokúšame o potomka. Keďže sa to nedarí prirodzenou cestou, absolvujeme vyšetrenia, ktoré by dopomôcť k nášmu životnému cieľu, splodiť potomstvo. Keby sa tento proces prerušil mojim nástupom na výkon trestu, vzhľadom na náš vyšší vek a určite aj vzhľadom na psychické a emocionálne napätie, ktoré by vzniklo a pravdepodobnú stratu zamestnania, by sa tento proces zastavil a ďalšiu šancu na potomka by sme zrejme už nedostali. Aspoň to tvrdia lekári.

Taktiež čestne prehlasujem, že som sa od prepustenia z väzby (7,5 roka) nedopustil žiadnej úmyselnej a ani neúmyselnej trestnej činnosti, nie je voči mne vedené ani žiadne konanie na miestnom úrade a nespáchal som ani žiadny dopravný priestupok.“

Obžalovaný C. Y. k písomným dôvodom odvolania priložil kópiu pracovnej zmluvy a kópiu sobášneho listu.

Súdny spis neobsahuje vyjadrenia príslušného prokurátora k písomným dôvodom odvolania obžalovaných H. Z. a C. Y..

Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie po splnení zákonom stanovených podmienok a s písomnou žiadosťou obžalovaného C. Y. zo dňa 9. decembra 2014 v neprítomnosti obžalovaných H. Z. a C. Y.. Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom obhajca obžalovaného H. Z. predniesol konečný návrh zhodne s písomným odôvodnením odvolania, rovnako obhajca obžalovaného C. Y. predniesol konečný návrh zhodne s písomnými dôvodmi odvolania a prokurátor navrhol odvolanie obidvoch obžalovaných odvolateľov ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 564 ods. 4 Tr. por. (zák. č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov) vo veciach, v ktorých bola podaná obžaloba na krajský súd na vykonanie konania v prvom stupni pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, vykoná konanie v prvom stupni príslušný krajský súd podľa doterajších predpisov. Konanie o riadnom opravnom prostriedku proti takémuto rozhodnutiu vykoná Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa doterajších predpisov. Rovnako sa postupuje ak vec postúpil krajskému súdu na vykonanie konania v prvom stupni nepríslušný súd.

Odvolací súd teda vykonával konanie o riadnom opravnom prostriedku obžalovaných H. Z. a C. Y. podľa ustanovení zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom v znení neskorších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť zistil, že odvolania obžalovaných boli podané včas, odvolania boli podané oprávnenými osobami, nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania, a preto odvolania prejednal na verejnom zasadnutí.

K odvolaniu obžalovaného H. Z.

Odvolací súd časť odvolacích námietok obžalovaného H. Z. síce vyhodnotil ako dôvodnú, ale po vylúčení dôkazu, ktorý bol procesne nepoužiteľný v konaní pred súdom, zostalo dostatok dôkazov pre záver o správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa o vine obžalovaného H. Z..

Aby bolo možné po podaní obžaloby vyhodnotiť dôkaz získaný na podklade príkazu na odpočúvanie a záznam telekomunikačných činností (ďalej len v prejednávanej veci ITP) ako dôkaz získaný zákonným spôsobom v zmysle a intenciách judikatúry orgánov ochrany práva, možno vo všeobecnosti zhrnúť, že je potrebné, aby boli splnené štyri základné podmienky a to:

- 1) podaný návrh spĺňa náležitosti stanovené Trestným poriadkom - odôvodnenie, preskúmateľnosť a konkrétne zadefinovanie objektu používania ITP,
- 2) príkaz na použitie ITP je riadne odôvodnený, obsahuje všetky stanovené náležitosti a bol vydaný príslušným súdom a sudcom,
- 3) použité ITP bolo vykonané v súlade s vydaným príkazom,
- 4) dôkaz získaný použitím ITP je použiteľný v trestnom konaní z hľadiska kvality, obsahu a úplnosti.

V rámci prípravy verejného zasadnutia odvolací súd preskúmal všetky príkazy sudcov Krajského súdu v Bratislave (celkom 7 príkazov), ktoré boli súčasťou utajovanej prílohy vyšetrovacieho a súdneho spisu. Odvolací súd zistil, že utajovaná príloha neobsahuje návrhy na vydanie príkazu k použitiu ITP, pričom odvolací súd zistil na Krajskom súde v Bratislave, že spisy, ktoré by mali obsahovať návrhy na vydanie príkazov na použitie ITP už nemá Krajský súd v Bratislave k dispozícii, nakoľko tieto sa v zmysle Správovacieho poriadku museli po 10-tich rokoch skartovať. Odvolací súd takto nemal objektívnu možnosť preveriť úplnosť návrhov na vydanie príkazu na použitie ITP. Analýzou príkazov, ktoré boli vydané sudcami Krajského súdu v Bratislave, však odvolací súd dospel k záveru, že ani jeden z príkazov nie je riadne odôvodnený, a preto v tejto časti je odvolacia námietka obžalovaného H. Z. dôvodná, pretože dôkazy získané použitím ITP sú v konkrétnej prejednávanej veci procesne nepoužiteľné a nemôžu byť použité ako dôkazy svedčiace v neprospech, ale ani v prospech obžalovaných.

Dôvodná je námietka obžalovaného H. Z., ktorá sa vzťahuje na dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, keď tento súd argumentuje výpoveďou nebohého N. H. z prípravného konania zo dňa 3. júna 2003, pričom zo spisu nesporne vyplýva, zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 8. júna 2009, že súd prvého stupňa upustil od vykonania dôkazu prečítaním zápisnice o výsluchu obvineného N. H. zo dňa 3. júna 2003, ako aj zo dňa 16. júna 2003. V tejto časti je odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa skutočne zmätočné.

Súd prvého stupňa ale nepostupoval správne, pokiaľ uznesením vypustil z dokazovania čítanie zápisnice z výsluchu obvineného N. H. zo dňa 3. júna 2003 na č. l. 416 - 421, ako aj zo dňa 16. júna 2003 od č. l. 422 - 424. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 8. júna 2009 (č. l. 774 spisu) možno ustáliť, že

súd prvého stupňa týmto procesným postupom reagoval na námietku obhajcu obžalovaného H. Z., ktorý uviedol, že namieta prečítanie niektorých výpovedí obžalovaného N. H. z prípravného konania, keďže v prípravnom konaní sa ním splnomocnený obhajca JUDr. Krivák nezúčastnil úkonov, nebol riadne upovedomený ani predvolaný, došlo k porušeniu ustanovenia § 165 Tr. por. Bolo to pri výsluchu dňa 3. júna 2003 a pri výsluchu dňa 17. júna 2003. Obžalovaný totiž nemal pri výsluchu svojho obhajcu dňa 17. júna 2003 (v skutočnosti boli výsluchy obžalovaného uskutočnené dňa 3. júna 2003 a dňa 16. júna 2003- pozn. dovolacieho súdu).

Námietka uplatnená obhajcom obžalovaného H. Z. súvisiaca s porušením práva na obhajobu obžalovaného H. Z. pri výsluchoch obvineného N. H. dňa 3. júna 2003 a dňa 16. júna 2003, má oporu v tom čase platných ustanoveniach Trestného poriadku len čiastočne.

Podľa § 165 ods. 1, ods. 2 Tr. por. účinného v čase výsluchu obvineného N. H., obhajca je už od vznesenia obvinenia oprávnený byť prítomný pri vyšetrovacích úkonoch; pri skrátenom vyšetrovaní má obhajca právo od vznesenia obvinenia byť prítomný pri vyšetrovacích úkonoch, na ktorých má právo zúčastniť sa obvinený. Obhajca môže obvinenému aj iným vyslúchaným kladť otázky, avšak až vtedy, keď orgán výsluch skončí a udelí mu na to slovo.

Ak obhajca oznámi vyšetrovateľovi alebo policajnému orgánu, že sa chce zúčastniť vyšetrovacieho úkonu, je vyšetrovateľ alebo policajný orgán povinný oznámiť mu včas čas a miesto konania úkonu, okrem prípadu, keď vykonanie úkonu nemožno odložiť a vyrozumenie obhajcu nemožno zabezpečiť.

Výklad označeného zákonného ustanovenia nie je zložitý, pretože je nesporné právo obhajcu, aby už od vznesenia obvinenia mohol byť prítomný pri vyšetrovacích úkonoch. Povinnosť vyšetrovateľa alebo policajného orgánu oznámiť obhajcovi včas čas a miesto konania úkonu, je však výslovne viazaná na oznámenie obhajcu, že sa chce zúčastniť vyšetrovacieho úkonu.

Na č. l. 98 vyšetrovacieho spisu je založené plnomocenstvo, ktorým H. Z. splnomocňuje advokáta JUDr. Petra Kriváka, aby ho zastupoval v trestnom konaní vedenom na KUJP BA pod č.: ČVS: KUJP-150/PVVK-2003, v ktorom je trestne stíhaný ako obvinený pre trestný čin podľa § 187 ods. 1, písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. Toto plnomocenstvo obsahuje aj žiadosť advokáta v zmysle § 165 ods. 2 Tr. por., aby orgány činné v trestnom konaní ho riadne a včas upovedomili o vykonávaných vyšetrovacích úkonoch. Plná moc bola podpísaná dňa 3. júna 2003.

Uznesenie o vznesení obvinenia podľa § 163 ods. 1 Tr. por. bolo vyhotovené dňa 3. júna 2003 (č. l. 2 vyšetrovacieho spisu). Uznesenia o vznesení obvinenia boli obvineným H. Z. a N. H. doručované - vyhlásené pred ich prvými výsluchmi dňa 3. júna 2003, ako vyplýva z vyšetrovacieho spisu (č. l. 404, 416). Výsluch obvineného H. Z. dňa 3. júna 2003 začal o 19.20 h, čiže až týmto momentom mu bolo oznámené uznesenie o vznesení obvinenia a až týmto momentom sa stal obvineným a až týmto momentom mohol ako obvinený podpísať plnú moc obhajcovi JUDr. Petrovi Krivákovi. Zo zápisnice o výsluchu obvineného N. H. zo dňa 3. júna 2003 ale vyplýva, že jeho výsluch začal o 18.00 h, a teda v tomto čase mu bolo aj doručené - vyhlásené uznesenie o vznesení obvinenia. Ak teda obvinený N. H. bol obvinený z trestného činu dňa 3. júna 2003 o 18.00 h a H. Z. bol obvinený dňa 3. júna 2003 o 19.20 h, tak potom obhajca obvineného H. Z. nemohol byť upovedomený o výsluchu obvineného N. H., pretože v čase prvého výsluchu N. H. ešte H. Z. nebolo vznesené obvinenie z trestného činu.

K výpovedi obvineného N. H. zo dňa 16. júna 2003 treba uviesť, že táto svojím obsahom nie je takým závažným dôkazom usvedčujúcim obžalovaného H. Z. zo spáchania trestného činu ako jeho výpoveď zo dňa 3. júna 2003. Z vyšetrovacieho spisu skutočne nevyplýva, či o tomto procesnom úkone bol upovedomený obhajca obžalovaného H. Z., i keď pri výsluchu obvineného bol prítomný dňa 16. júna 2003 obhajca obvineného N. H. JUDr. Bogdalík.

Podľa názoru odvolacieho súdu čítanie výpovede obvinenej osoby, ktorá v priebehu trestného konania zomrela, a ktorá výpoveď nebola vykonaná kontradiktórnym spôsobom, samo o sebe nemusí znamenať

porušenie čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ak odsúdenie inej osoby nie je výlučne, ani v rozhodujúcej miere založené na takejto výpovedi (rozsudky ESLP Kamasinski v. Rakúsko z 19. decembra 1989, Asch v. Rakúsko z 26. apríla 1991, Isgro v. Taliansko z 19. februára 1991, Artner v. Rakúsko z 28. augusta 1992).

S poukazom na skutky popísané v uznesení o vznesení obvinenia zo dňa 3. júna 2003, odvolací súd poukazuje na postoje obvineného N. H. k tomuto uzneseniu o vznesení obvinenia. Uznesenie o vznesení obvinenia mu bolo doručené dňa 3. júna 2003, proti ktorému obvinený N. H. nepodal sťažnosť, teda nenamietal konanie, ktoré mu bolo kladené za vinu a ktoré je nesporne späté s konaním ďalšieho spolupáchateľa, a to obžalovaného H. Z.. Obvinený N. H. nenamietal obvinenie ani pri výsluchu pred sudcom dňa 5. júna 2003, pričom uviedol, že sa pridrižiava výpovede pred vyšetrovateľom zo dňa 3. júna 2003 a navyše jeho obhajca doslova uviedol, že trestnej činnosti sa obvinený N. H. dopustil pod nátlakom obvineného H. Z. (č. l. 42 spisu). Obvinený N. H. svoje predchádzajúce výpovede nespochybnil ani pri výsluchu dňa 17. októbra 2003, pri ktorom už bol prítomný aj obhajca obvineného H. Z. JUDr. Krivák. Aj v tejto výpovedi obvinený N. H. usvedčuje H. Z. z trestnej činnosti. V ďalšej výpovedi vykonanej v prítomnosti obhajcu obžalovaného H. Z. zo dňa 13. novembra 2003 opakovane obvinený N. H. odkazuje na svoje predchádzajúce výpovede a svoje predchádzajúce výpovede nespochybnil H. ani dňa 13. novembra 2003, kedy odmietol vypovedať v rámci konfrontácie medzi ním a v tom čase obvineným H. Z. (č. l. 442 spisu).

Až vo výpovedi dňa 13. októbra 2004, teda po 16-tich mesiacoch od prvotných výpovedí, obvinený N. H. spochybnil svoje predchádzajúce výpovede a začal tvrdiť, že obvinený H. Z. s obvinením z trestnej činnosti nemá nič spoločné a rovnako ani ďalšie obvinené osoby.

Treba zhrnúť, že v priebehu celého prípravného konania, vrátane úkonu podľa § 166 ods. 1 Tr. por. (preštudovanie spisu), obžalovaný H. Z. a jeho obhajca nespochybňovali zákonnosť výpovedí obvineného N. H., ktoré boli vykonané pred jeho výpoveďou zo dňa 13. októbra 2004.

Pri hodnotení výpovedí obvineného N. H., ktoré vykonal skôr ako dňa 13. októbra 2004, kedy zásadným spôsobom zmenil svoj postoj k celému trestnému konaniu, treba zdôrazniť, že tieto výpovede obsahujú také fakty, o ktorých mohla vypovedať len osoba, ktorá ich skutočne i zažila a reálne aj realizovala spôsobom, ktorý popisuje vo svojej výpovedi.

Dôvodom, pre ktorý obvinený N. H. zmenil svoje výpovede, mala byť obava o jeho rodinu, pretože mu počas zatýkania bolo povedané, že keď nebude vypovedať tak, ako vypovedal, že môžu zatknúť aj jeho matku a pod. Tento dôvod zmeny výpovede obvineného N. H. nemá žiaden objektívny reálny základ a skutočný dôvod zmeny výpovede obvineného N. H. v prípravnom konaní poznal len sám t. č. už nebohý N. H..

V konečnom dôsledku nemožno opomenúť, že pri výsluchoch obvineného N. H. dňa 3. júna 2003 (v zápisnici o hlavnom pojednávaní zo dňa 8. júna 2009 je nesprávne uvedený dátum 3. júna 2006), ako i dňa 16. júna 2003 bol vždy prítomný obhajca obvineného N. H. JUDr. Bogdálík, ktorý nesporne dohliadal na to, aby bol výsluch obvineného N. H. vedený zákonným spôsobom. Zo zápisníc o výsluchu obvineného N. H. zo dňa 3. júna 2003 a zo dňa 16. júna 2003 ani nevyplývajú žiadne námietky k spôsobu výsluchu a k obsahu zápisníc.

Odvolací súd dospel potom k záveru, že sú splnené podmienky v zmysle § 211 ods. 2 písm. a/ Tr. por. k prečítaniu výpovede obvineného N. H. zo dňa 3. júna 2003 na č. l. 416 - 421, ako aj zo dňa 16. júna 2003 na č. l. 422 - 424 vyšetrovacieho spisu.

Odvolací súd si neosvojil odvolacie námietky obžalovaného H. Z. vo vzťahu k zápisnici o vykonaní domovej prehliadky. Zápisnica o vykonaní domovej prehliadky osvedčuje priebeh samotnej domovej prehliadky, v konkrétnom prípade priebeh domovej prehliadky, ktorá bola vykonaná 2. júna 2003 v H., na ulici U. č. XXXX/XX, v byte č. XX na 3. poschodí. Zápisnica o vykonaní domovej prehliadky a jej

opis (č. l. 174 - 175 spisu) má všetky zákonom predpísané náležitosti a nemožno tvrdiť, že táto zápisnica je nezákonným dôkazom. Zápisnica o vykonaní domovej prehliadky je riadne podpísaná všetkými zúčastnenými osobami a neobsahuje žiadne námietky, ktoré by sa vzťahovali na priebeh domovej prehliadky, prípadne na konanie osôb, ktoré domovú prehliadku vykonali. Námietky vznesené matkou obvineného N. H., so značným časovým odstupom, považuje odvolací súd za irelevantné, pretože pokiaľ bola matka obvineného N. H. nespokojná s priebehom domovej prehliadky, mala možnosť svoju nespokojnosť prejsť v samotnej zápisnici o vykonaní domovej prehliadky. Jedným z dôkazov, na podklade ktorých bolo obvinenému N. H. vznesené obvinenie uzneseniami zo dňa 3. júna 2003 a zo dňa 29. septembra 2003, boli výsledky domovej prehliadky. Voči týmto uzneseniam o vznesení obvinenia obvinený N. H. žiadnu sťažnosť nepodal. V priebehu celého prípravného konania obvinený N. H. ani obžalovaný H. Z. nezákonnosť domovej prehliadky nenamietali. V prípravnom konaní bola vypočutá ako svedkyňa matka obvineného N. H. dňa 8. októbra 2003, o. i. v prítomnosti obhajcu obžalovaného H. Z. a v tejto svojej výpovedi ani jedným slovom nenamietla priebeh domovej prehliadky, ktorá bola vykonaná dňa 2. júna 2003. Za tejto situácie odvolací súd konštatuje, že dôkazy získané pri vykonaní domovej prehliadky dňa 2. júna 2003 boli získané zákonným spôsobom a sú procesne spôsobilými dôkazmi.

Odvolací súd ustálil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu u obžalovaného H. Z. (trestný čin nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekursora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku, pričom pochybenia, ktorých sa dopustil súd prvého stupňa, a ktoré by mohli mať vplyv na objektívne vyjasnenie skutkového stavu vo veci, napravný vlastným procesným postupom odvolací súd. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa tak, ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku, po doplnení dokazovania odvolacím súdom, sú správne a úplné, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonávanom na hlavnom pojednávaní a verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom. S výnimkou vlastných záverov, ktoré tvoria predchádzajúcu časť odôvodnenia, odvolací súd v otázke skutkových zistení odkazuje na podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožnil. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia.

Obžalovaný H. Z. odvolanie založil na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby, použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S prevažnou časťou jeho námietok skutkových a právnych sa súd prvého stupňa v rozhodnutí riadne vysporiadal a sporné otázky vyriešil odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Vina obžalovaného musí byť dokázaná na základe dôkazov vykonaných v súlade s Trestným poriadkom. Prvostupňový súd, ale i súd odvolací, postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 6 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založenom na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam.

Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa, keď zistené pochybenia napravný vlastným procesným postupom.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Po vyriešení odvolacích námietok, ktoré považoval odvolací súd za dôvodné, ale aj po vyriešení odvolacích námietok, ktoré nepovažoval odvolací súd za dôvodné, nezistil odvolací súd žiaden dôvod na zmenu skutkových a právnych záverov súdu prvého stupňa tak, ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku. Obžalovaný H. Z. nesporne usvedčuje zo spáchania žalovaného skutku bývalý spoluobvinený N. H., pričom zároveň so skutkami ho spája vo svojich prvotných výpovediach i odsúdený I. Q..

V predjednáwanej veci odvolací súd ani sám na základe svojho presvedčenia nehodnotil tie isté dôkazy,

ktoré boli procesne spôsobilé s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako tieto dôkazy hodnotil súd prvého stupňa. Odvolateľ primárne namieta v odvolaní hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa a predkladá odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré mali vyplynúť z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamena ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov. Odvolací súd si neosvojil tvrdenie obžalovaného H. Z. v odvolaní, ktorý považuje napadnutý rozsudok za nepreskúmateľný. Pri komplexnom vyhodnotení postupu súdu prvého stupňa a napadnutého rozsudku odvolací súd nezistil také pochybenia, ktoré by boli dôvodom pre zrušenie rozsudku súdu prvého stupňa vo výroku o vine.

Na podklade odvolania obžalovaného H. Z. preskúmal odvolací súd aj výrok o treste napriek tomu, že samotné dôvody odvolania neobsahujú žiadne výhrady k uloženému druhu a výmere trestu.

Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatelmi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov, robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatela, ale aj na ostatných členov spoločnosti, pričom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatelovi zabráni aj v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov v spoločnosti. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu potom možno dospieť k záveru, že účel trestu tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne dopĺňať. Záver súdov o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatelov trestných činov.

Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného H. Z., jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu- rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest v neposlednom rade musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

S poukazom na povahu spáchaného skutku (drogová trestná činnosť) a dominantné postavenie obžalovaného H. Z. v skupine osôb, ktorá sa dopúšťala drogovej trestnej činnosti, odvolací súd považuje uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov za neprimerane mierny a za neprimeranú považuje v prípade obžalovaného H. Z. aj aplikáciu ustanovenia § 39a ods. 2 písm. a/, ods. 3 Tr. zák., na podklade ktorej bol zaradený pre výkon trestu odňatia slobody do prvej nápravnovýchovnej skupiny. Pri skúmaní dĺžky konania z hľadiska aplikácie § 40 ods. 1 Tr. zák. treba vždy skúmať konkrétne okolnosti, ktoré mali vplyv na celkovú dĺžku trestného konania, prípadne konania pred súdom. V súdnej trestnej veci to boli práve aj obžalovaní a ich obhajcovia, vrátane obžalovaného H. Z., ktorý rôznymi ospravedlneniami a žiadosťami o zmenu termínov hlavného pojednávania sa významným spôsobom podieľali na dĺžke samotného konania pred súdom. Podľa názoru odvolacieho súdu v prejednávanej

trestnej veci v prípade obžalovaného H. Z. neboli splnené podmienky k aplikácii ustanovenia § 40 ods. 1 Tr. zák. Pri absencii odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného H. Z. odvolaciemu súdu nezostalo nič iné, len akceptovať druh a výmeru trestu, vrátane zaradenia obžalovaného H. Z. pre výkon trestu odňatia slobody do I. nápravnovýchovej skupiny tak, ako rozhodol súd prvého stupňa, pretože v inom prípade by postupoval v rozpore so zásadou zákazu zmeny k horšiemu.

Na podklade uvedených dôvodov potom odvolací súd postupom podľa § 256 Tr. por. odvolanie obžalovaného H. Z. zamietol, pretože nie je dôvodné.

K odvolaniu obžalovaného C. Y.

Odvolanie obžalovaného C. Y. smeruje primárne proti výroku rozsudku súdu prvého stupňa o vine v bode 1/ a výroku o druhu a výmere trestu. Podľa názoru odvolacieho súdu podstatnými dôkazmi, ktoré spojili obžalovaného C. Y. so skutkom pod bodom 1/ napadnutého rozsudku, boli záznamy z použitých ITP. V predchádzajúcej časti odôvodnenia, odvolací súd podrobne vysvetlil dôvody, pre ktoré sú záznamy získané použitím ITP procesne nespôsobilými dôkazmi a nemožno ich v konaní pred súdom použiť. Na podklade ostatných dôkazov nemožno zaujať skutkový záver, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, že obžalovaný C. Y. je páchatelom skutku v bode 1/ napadnutého rozsudku. Len vysoký stupeň podozrenia, ktorý nepochybne u obžalovaného C. Y. existuje, nepostačuje na záver o vine obžalovaného tak, ako bola ustálená v bode 1/ výroku rozsudku súdu prvého stupňa.

Princíp prezumpcie neviny v trestnom konaní vyžaduje, aby to bol štát, kto nesie konkrétne dôkazné bremeno; ak existujú akékoľvek rozumné pochybnosti, nemožno ich vyložiť v neprospech obvineného, resp. obžalovaného, ale naopak treba ich vyložiť v ich prospech. Pravidlá trestného konania sú preto primárne zamerané na zistenie a potvrdenie toho, či je to skutočne obvinený (obžalovaný), ktorý je vinný zo zakázaného konania. Z princípu prezumpcie neviny vyplýva pravidlo in dubio pro reo, podľa ktorého, ak nie je v dôkaznom konaní dosiahnutá praktická istota o existencii relevantných skutkových okolností, t. j. ak sú prítomné dôvodné pochybnosti vo vzťahu ku skutku či osobe páchatela, ktoré nemožno odstrániť ani vykonaním ďalšieho dôkazu, je nevyhnutné rozhodnúť v prospech obvineného. Ani vysoký stupeň podozrenia sám osebe nie je totiž spôsobilý vytvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci rozsudok.

Na podklade uvedených argumentov potom odvolací súd postupom podľa § 258 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil výrok o vine v bode 1/ rozsudku súdu prvého stupňa, ako i celý výrok o treste a podľa § 226 písm. c/ Tr. por. obžalovaného C. Y. spod obžaloby pre skutok špecifikovaný v bode 1/ obžaloby oslobodil, pretože nebolo preukázané, že ho spáchal obžalovaný C. Y..

Časť odôvodnenia odvolania, ktoré sa vzťahuje k bodu 2/ rozsudku súdu prvého stupňa, vzhľadom na jeho obsah, sa nedá označiť za odvolanie proti výroku o vine v bode 2/ napadnutého rozsudku, ale v podstate ide len o vysvetlenie dôvodov konania obžalovaného.

Pri absencii konkrétnych odvolacích námietok proti tomuto bodu napadnutého rozsudku, odvolací súd po prieskume tejto časti napadnutého rozsudku a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že tento výrok o vine zodpovedá stavu veci a zákonu.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu sa u obžalovaného C. Y. odvolací súd riadil rovnakými zákonnými ustanoveniami a úlohami ako v predchádzajúcej časti odôvodnenia pri obžalovanom H. Z., pokiaľ ide o účel trestu (§ 23 ods. 1, § 31 ods. 1 Tr. zák.). Odvolací súd doplnil dokazovanie prečítaním aktuálneho odpisu z registra trestov obžalovaného C. Y., pričom zistil, že od roku 2003, kedy bol spáchaný skutok, pre ktorý bol uznaný vinným rozsudkom súdu prvého stupňa, nemá záznam v registri trestov.

Po vyhodnotení všetkých relevantných skutočností, odvolací súd potom obžalovanému C. Y. uložil podľa § 187 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky. Po splnení podmienok stanovených § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák., súd obžalovaného C. Y. pre výkon trestu odňatia slobody

zaradil do I. nápravnovýchovej skupiny.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.